

Češi se nelekají zdění, malování ani pokládání podlah

Jindřich Ginter

Češi se vskutku považují za národ kutilů, rádi si udělají spoustu řemeslných prací doma či na chalupě sami. Za manuálně zručné se považuje 85 procent lidí. Vyplývá to z průzkumu, který uskutečnila agentura Ipsos pro projekt Fandíme řemeslu zastřešený Asociací malých a středních podniků a živnostníků ČR (AMSP ČR).

Nejčastěji mají lidé zkušenost

s malováním, natíráním či tapetováním. Troufnou si ale i na drobné instalátéřské práce, jako je oprava kapajícího kohoutku, vyčištění ucpaného odpadu nebo výměna vodovodní baterie. Neleknou se ani zdění, sádkartonu nebo pokládání podlah.

„Téměř polovina dotázaných se domnívá, že výsledek jejich práce bývá velmi dobrý, nebo dokonce perfektní,“ řekl vedoucí projektu Fandíme řemeslu Josef Jaroš.

Muži jsou ovšem o svých schopnostech přesvědčení pevněji než ženy. Za perfektní nebo velmi dobrý označilo obvyklý výsledek svého úsilí 55 procent mužů a 39 procent žen. Ze nad ním musí přimhouřit oko, připustili čtyři muži a pět žen z deseti.

Zbytek účastníků průzkumu, tedy pět procent mužů a 11 procent žen, přiznal, že v případě potřeby raději shání řemeslníka. Právě to je ale kámen úrazu

a pravděpodobně i jedna z příčin, proč je v Česku kutilství tak rozšířené.

Řemeslníci jsou totiž dlouhodobě „nedostatkovým zbožím“ a absolventi základních škol se na odborná učiliště nehrnou.

Klíčová je kvalita

Že je shánění řemeslníků obtížné, jsou přesvědčeni čtyři z pěti Čechů (81 procent).

O něco lépe se to daří mu-

žům (78 procent), ženy považují shánění řemeslníků za oříšek z 85 procent.

Změnit to chce projekt Fandíme řemeslu, do něhož se zapojilo více než 20 řemeslných cechů a profesních společenstev garantujících kvalitu.

Bezchybnou práci považuje za hlavní kritérium při výběru řemeslníka 60 procent dotázaných, zatímco u 22 procent je klíčová cena.

Podle předsedy Cechu zed-

níků ČR a ředitele Akademie řemesel v Praze na Zeleném pruhu Drahoš Matonoha se v posledních letech o výuční list ucházejí i lidé s praxí v určitém oboru, často i vysokoškolsky vzdělaní.

„Interiérový architekt, který nelituje námahy a vyučí se truhlářem, dokáže určitě lépe spolupracovat s výrobcem nábytku na míru, i když mu sám nebude konkurovat,“ poukázal Matonoha.